

İslam ve insan

İslam coğrafyasında cereyan eden insani hissiyatı olan her birey ve toplumu derinden etkileyen ve çözüm arayan terörist eylem ve yapılanmalar Müslüman toplumunu yine zalimlerin zulmüne mazhar kılmaktadır. Özellikle Irak ve Suriye' den ülkemize evlerini, işlerini toprakları ile tüm kazanımlarını bırakıp sadece yaşama tutuna bilmek için gelen ailelere camilerimizde hutbeler dede dile getirilip bizi gönül, merhamet ve şevket kapılarımızın açık tutulmasını öğütleyen vaazlar ile İslami ve insani kültür ve inançlarımızın gereği olan hoşgörüyü göstermenin zamanı bu günkü zamandır.

Yüce Rabbimiz, kerim Kitabımızda şöyle buyuruyor; biz insanoğlunu şerefli kıldık, onları rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.” Bu ayeti kerime, insanın mükerrem, yani onurlu bir varlık olduğunu ifade ediyor. Onur, Rabbimizin bize yaratılıştan lütfettiği büyük bir nimettir. İncamızda insan, hem bedeniyle hem de ruhuyla onurlu bir varlıktır. İnsanın mükerrem oluşu, yaratan ve yaratılanlarla ilişkisinde mükemmel olmayı gaye edinmesidir. Mükerrem insan, her daim Rahman'ın nazargahı olan bir gönül taşıdığı bilincinde olandır. Dolayısıyla o, bütün varlıklara rahmet nazarıyla bakar. Onun tutum ve davranışları bu rahmetin izlerini taşır. Mükerrem insanın gönlünde herkese yer vardır. O, yaratılanı yaratandan ötürü sever, sevgisine karşılık beklemez.

Mükerrem insan olmak güçlü-zayıf, alim-cahil, zengin-fakir, büyük-küçük demeden herkesi saygın, onurlu ve değerli görebilmektir. Onurlu insan olmak, kırık ve mahzun gönüllerin yaralarını sarmaktır. Onlara sahip çıkmaktır, gönül açmaktır. Mükerrem ve onurlu olmak, güzel ahlaka, fazilet ve erdeme kanat çırpaktır. Hayatı paylaşırken insanlara karşı hoşgörülü olmaktır, hüsnü zan beslemektir. Mükerrer olmak ırk, din, dil ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin bütün insanlarla iyi geçinmektir, herkese güzel söz söylemektir. Sevgi ve kardeşlik duygularıyla insanlarla kaynaşmak, kırgınlık, dargınlık ve düşmanlıkları sona erdirmektir. Onurlu olmak, yerine göre muhatabımızın olumsuz tutum ve davranışları karşısında sabırlı olabilmektir. Onurlu insan, diğer insanların onurunu da kendi, onuru gibi kabul edendir. O, başkalarının onurunu yücelttiğinde kendi onurunun yüceleceğini, zedelediğinde ise kendi onurunu zedeleneceğini bilmektir.

İman ve sevgiden beslenen insan onurunu koruma anlayışı, bütün soğuklukları ısıtacak, karanlıkları ışıtacak, uzakları yakın edecek bir güçtür. Bu meziyet, sözleri anlamlı kılacak, varlık alemindeki her canlı ve cansıza şefkat ve ibret nazarıyla bakmayı sağlayacak ulvi bir değerdir. Bu değere ise, ancak Kur'an'a ve sünnete sarılarak, Kutlu Nebi'nin ahlakıyla bezenerek ulaşabiliriz.

İslam'ın nuruyla onurlanan ecdadımız, onurları zedelenmiş ve gönülleri yıkılmış nice kimseleri ihya için muhteşem bir medeniyet inşa etmişlerdir. Yoksullar için aşevi; hastalar için şifahane; kimsesiz çocuklar için yurtlar yapmışlardır. Yuva kurmak isteyen yoksul genç kızlara çeyiz temini ve ihtiyaç sahipleri için yardım sandıkları, fakirler için ise sadaka taşları oluşturmuşlardır. O medeniyette yaşlılar. "Kendilerine öf bile denmeyen", duası istenen, eli öpülesi saygın kişilerdir. İşte bütün bunlar gönül merkezli medeniyetin insan onuruna sunduğu güzelliklerdir. Bizler de ecdadımızdan miras kalan bu güzellikleri hayatımıza hâkim kılma ve sonraki nesillere aktarma azim ve gayretimizi asla yitirmemeliyiz. Ne hazindir ki bu günlerde, dünyamızda insanlık onuruyla asla bağdaşmayan cinayet, işkence, şiddet, dışlama, aşağılama, zulüm, haksızlık gibi birçok yanılsa hemen her gün şahit olmaktayız. Oysa bireysel ve toplumsal huzurumuz gerek kendi onurumuz gerekse başkasının onuruna sahip çıkmakla yakından ilgilidir.

İnsan Kalabilmek

Her birimiz, Âdem peygamberin ailesinin bir ferdi olarak dünyaya açtık gözlerimizi. Yaratanımız, dört kes yemin ederek duyurdu kâinata, en güzel şekilde yaratılmış olduğumuzu. Mükerrerem ve onurlu eyledi bizi. Bizim için var edildi, eşya hizmetimize verildi. Peygamberler gönderildi bizim için, semanın kapıları açıldı, vahiy nazil oldu. Böylece fitratımızı ve Onurumuzu korumamıza destek verildi. Renk, dil, ırk farklılıkları olsa da saygınlık bakımından aramızda bir fark bulunmadığına, Allah nezdinde en değerli olanımızın O'na karşı gelmekten en çok sakınanlarımız olduğuna dikkatlerimiz çekildi.

Hakikat böyle iken, insanlık, asıl onur ve şerefın âlemlerin Rabbine kul, Kutlu Nebi'ye ümmet kılınmakta olduğunu idrak edemedi. Rabbimiz bize böylesine değer vermişken, biz onuru makamla, mevki ile parayla ölçer olduk. Mevlamızdan uzak düştükçe kendimize ve birbirimize

de yabancılaştık. Kendimizi kendi ellerimizle tehlikelere atıyoruz. Yaratılış ve kulluk amacından, samimi inançtan, ahlaki değerlerden her geçen gün uzaklaşmaktayız. Günü birlik telaşlar içerisinde bencilliğin, hırsın, açgözlülüğün zindanlarına hapsoluyoruz adeta. Ayrımcılık, ırkçılık, sömürgecilik, şiddet, terör, savaş, istismar, açlık gibi nice küresel sorunların kışkacında yeryüzü sakinleri olarak büyük bir sınavdan geçmekteyiz.

İslam nazarında, sevgiye ve hürmete layık olan varlıktır insan. Siyahı da değerlidir beyazı da, yoksulu da onurludur, hizmetçisi de. Ölüsü de saygındır, dirisi de. Hani, “Rabbimiz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Adem’in çocuklarıdır, Adem ise topraktır. Arap’ın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap’a beyaz tenlinin siyaha, siyah tenlinin de beyaza takva dışında bir üstünlüğü yoktur.” Buyurmuştu ya Allah Resulü veda hutbesinde. İşte bu hikmet ve ibret dolu sözler, asırlar öncesinden ışık tutuyordu günümüze. İnsanları geçici ve izafi değerlere göre sınıflandıranlara adeta ders veriyordu. Mümin merhametli, vicdanlı insandır. Evinde yâda ülkesinde kendisinden himmet istemek durumunda kalanı sadece insan olduğu için Allah rızasını almak için hiçbir etnik, dini, politik yâda maddi çıkar gözetmeksizin yapar insani ve İslami yardımını.